

ansøgerne herefter lige, kan de i stk. 3, nævnte kriterier anvendes.

Kriterier svarende til de i stk. 1, litra a og b nævnte er allerede forudsat i Undergrundslovens § 5, stk. 2 og 3, og ændringen indebærer, bortset fra rangordningen, ikke nogen ændring i forhold til de nuværende regler på området.

Bestemmelsen i stk. 2 muliggør anvendelse af et auktionssystem, hvorefter tilladelser meddeles efter størrelsen af det kontantbeløb, som ansøgerne tilbyder for meddelelse af tilladelsen. Et sådant system har også kunnet anvendes under den nugældende lov, men har ikke hidtil været benyttet, fordi de beløb der betales, må påregnes at ville fragå i rettighedshaverens rådighedsbeløb til efterforskning, hvorved den samlede efterforskningsindsats vil blive formindsket.

Stk. 3 åbner mulighed for, at andre relevante, objektive og ikke-diskriminerende kriterier kan fastsættes, f.eks. størrelsen af tilbudte statsdeltagelsesandele, ud over en eventuel obligatorisk andel eller tilbud om bæring af statsdeltageren.

Bestemmelsen i stk. 4 muliggør, at myndighederne ved vurderingen af ansøgere kan lægge vægt på den måde, hvorpå de har udøvet deres virksomhed under tidligere tilladelser. En lignende bestemmelse har også indgået i vilkårene for de hidtidige danske udbudsrunder, men optages nu udtrykkeligt i loven som gennemførelse af en bestemmelse herom i direktivets artikel 5, stk. 1. Der kan herved f.eks. tages hensyn til dokumenterede overtrædelser af gældende bestemmelser eller væsentlige afvigelser fra god praksis på området.

Uden at dette er fremgået udtrykkeligt, har den nugældende lov muliggjort anvendelse af en procedure for meddelelse af tilladelser, som nævnt i direktivets artikel 5, stk. 1, hvorefter ministeren sammensætter grupper (konsortier), der i forening meddeles tilladelser, således som det f.eks. er sket i forbindelse med Løgumkloster-tilladelsen i 1992, og som der er mulighed for i 4. udbudsrunde. For at gennemføre direktivets særlige regler herom, fastslås det nu udtrykkeligt i stk. 5, at sammensætningen af grupper (konsortier) skal ske på grundlag af de objektive og ikke-diskriminerende kriterier, der omhandles i stk. 1-4.

Tilsvarende fastsættes det nu udtrykkeligt i stk. 6, at såfremt det indgår i en procedure for meddelelse af tilladelser, at miljø- og energiministeren foretager udpegningen af operatøren for et konsortium, skal udpegningen ske på grundlag af sagkundskab og eventuelt andre af de i stk. 1-4 omhandlede kriterier.

Bestemmelsen i stk. 7 er en udmøntning af bestemmelserne i direktivets artikel 5 stk. 1, sidste af-

snit, om offentliggørelse af kriterier. Det er praksis i Danmark, at offentliggørelse af sådanne oplysninger sker samlet som led i udbudsproceduren.

Til nr. 8 (§ 13, stk. 1)

Koncessionsdirektivets art. 3, stk. 5, litra c, og art. 4, litra b, giver mulighed for, at en medlemsstat kan forlænge en tilladelse. Som følge af at det i ændringsforslaget til § 12 nu udtømmende normeres, hvorledes nye tilladelser meddeles, vil det ikke længere være muligt umiddelbart at forlænge efterforskningsperioden for en tilladelse meddelt efter lovens § 5, jfr. § 12, ud over 10 år ved at udstede en ny tilladelse til den samme rettighedshaver på i øvrigt uændrede vilkår. Da det under visse omstændigheder, navnlig hvor muligheden for på forretningsmæssigt grundlag at foretage en endelig afklaring af produktionsmulighederne for såkaldt marginale fund er afhængig af udviklingen af andre felter, kan være hensigtsmæssigt at meddele en forlængelse af efterforskningsperioden, foreslås det at implementere direktivbestemmelserne særskilt for efterforskningsperioden.

For så vidt angår muligheden for forlængelse af indvindingsperioden, er direktivbestemmelsen implementeret ved den nuværende bestemmelse i lovens § 13, stk. 4. For olie/gasbevillinger i henhold til den tidligere lov (lov nr. 181 af 8. maj 1950), dvs. A. P. Møllers bevilling fra 1962, implementeres direktivbestemmelserne gennem protokolbestemmelsen til denne bevilling om forhandling om en eventuel fortsættelse af virksomheden efter bevillingens ophør.

Til nr. 9 (§ 19, stk. 2)

Koncessionsdirektivet indebærer, at statens køberet efter loven til flydende kulbrinter ikke kan gøres gældende for produktion i henhold til tilladelse, der udstedes efter 1. juli 1995, hvor direktivet skal være implementeret. Hertil kommer, at det som led i de lempelser af vilkårene for nye tilladelser i 4. udbudsrunde, der vil blive meddelt efter den 2. januar 1995, er besluttet ikke at gøre køberetten gældende. Derfor indføres bestemmelsen om, at køberetten ikke kan gøres gældende for tilladelser, der udstedes efter den 1. januar 1995, som nyt stk. 2. Hvad angår køberet til naturgas for staten eller et af staten ejet selskab, indebærer direktivet tilsvarende, at sådanne rettigheder ikke kan indgå i tilladelser, der udbydes efter 1. juli 1995. Da sådanne rettigheder hidtil har været baseret på bestemmelser i vilkårene i de enkelte tilladelser herom, gennemføres direktivet for gaskøberettens vedkommende ved, at bestemmelser